ការភ្លេចស្មារតី និងអសម្បជញ្ញៈ

មុដ្ឋស្សច្ចំ សេចក្ដីភ្លាំងភ្លាត់សតិ
អសម្បជញ្ញំ មិនដឹងខ្លួន

អធិប្បាយ

ពាក្យ ថា មុដ្ឋស្សច្ចំ គឺ ការនៅដោយខ្វះខាតស្មារតី សមដូចដែលលោកពោលទុកថា “តត្ថ កតមំ មុដ្ឋស្សច្ចំ? យា អសតិ អននុស្សតិ អប្បដិស្សតិ អស្សរណតា អធារណតា បិលាបនតា សម្មុស្សនតា, ឥទំ វុច្ចតិ មុដ្ឋស្សច្ចំ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ មុដ្ឋស្សច្ចៈ តើដូចម្ដេច? គឺ ការគ្មានស្មារតី ការនឹកមិនឃើញ ការភ្លេចស្មារតី ការរលឹកមិនបាន ការមិនបានចាំទុក ការភ្លេចភ្លាំង ការវង្វេង នេះហៅថា មុដ្ឋស្សច្ចៈ” ។

[បទថា អសតិ [សតិ ។ចាករៀរដែល ៩ នាមក្ខន្ធ ដល់បាន (ស្មារតីគ្មានការ)

ពាក្យ ថា **អសម្បជញ្ញំ** បានដល់ អវិជ្ជានុ៎ះឯង ដែលលោកពោលទុកយ៉ាងនេះថា “ តត្ថ កតមំ អសម្បជញ្ញំ? យំ អញ្ញាណំ អទស្សនំ អវិជ្ជាលង្គី មោហោ អកុសលមូលំ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះតើដូចម្ដេច?គឺ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ជ័រស្អិតគឺអវិជ្ជា សេចក្ដីវង្វេង អកុសលមូល”។

សូមអស់លោកអ្នកអនុមោទនា!

ចប់